

Ա. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ՆԵՐՔՈՂ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ

Ա

Եվ արդ, այսքան հուսահատությունների և ահարկու սրտաբեկության,
Ահաբեկիչ սաստկությամբ սատվածային բարկության ենթարկվելուց հետո,
Թախծալից ոգով, իսպառ տագնապած՝
Քեզ եմ աղաչում, սուրբ Աստվածածին,
Հրեշտակ մարդկանց մեջ, մարմնատեսիլ քերուլքե,
Երկնավոր արքայուհի,
Անխառն, ինչպես օդ, մաքուր, ինչպես լույս,
Անշաղախ՝ նման բարձր արուսյակի պատկերին պայծառ,
Գերազանց, քան սրբությունների բնակարան անկոխելի,
Խոստացված դու վայր երանավետ, Եդեմ շնչավոր,
Անմահ կենաց ծառ՝ բոցեղեն սրով պարունակված,
Բարձրյալ Հորից զորացած և հովանավորված,
Հանգստությամբ Հոգու պատրաստված և մաքրագործված,
Բնակությամբ Որդու հարդարված և տաղավարված,
Հոր համար միածին և քեզ՝ անդրանիկ,
Որդիդ՝ ծնունդով և տերդ՝ արարչությամբ,
Անաղտ մաքրությանդ հետ և՛ անքիժ բարի,
Անարատ սրբությանդ հետ և՛ բարեխոս խնամակալ,
Ընդունի՛ր աղոթքն այս աղերսալից քեզ դավանողիս,
Եվ այն ընծայիր Աստծուն իբրև պաղատանքը քո,
Խառնելով նրան՝ մեծիդ մատուցված իմ պաղատալից ներբողն առաջին.
Հյուսիս, միացրու դառն հեծությունն իմ մեղավորի
Քո երանելի և ևսիրական խնդրվածքի հետ,

Կյանքի տունկդ դու օրհնված պտղի,
 Որպեսզի քեզնից միշտ բարերարված
 Եվ ապավինած մաքուր մայրությանդ ու լուսավորված՝
 Ապրեմ ես Քրիստոս որդուդ միածին և տիրոջդ համար:

Բ

Օգնի՛ր թևավոր քո աղոթքներով, ո՛վ խոստովանված մայրդ ողջերի,
 Որ երբ դուրս ելնեմ այս երկրի հովտից,
 Առանց տանջալից չարչարանքների գնամ դեպի կյանք,
 Ի՛նչպի պատրաստված օթևաններդ:
 Թող թեթև լինի վախճանն իմ, զի ես ծանրացել եմ խիստ անօրենությամբ,
 Օրն իմ տազնապի դարձրու ինձ համար սոն ուրախության,
 Դու, որ բուժեցիր երկունքն Եվայի:
 Խնդրի՛ր, աղաչիր ու բարեխոսիր,
 Զի անճառելի մաքրությանդ համար հավատում եմ ես՝ խոսքդ կընդունվի:
 Արցունքով օգնիր դու վտանգվածիս, գովյա՛լդ կանանց մեջ.
 Ծնկաչոք խնդրիր հաշտությանս համար, ծնո՛ղդ Աստուծո.
 Հոգատար եղիր թշվառիս հանդեպ, խորա՛ն բարձրյալի.
 Զեռք տուր ընկածիս, տաճա՛ր երկնային.
 Եվ փառավորիր որդուդ քեզանով,
 Որ աստվածորեն հրաշագործե ինձ ի քավություն և ողորմություն,
 Ո՛վ դու Աստուծո աղախին և մայր.
 Բարձրանա պիտի պատիվդ ինձանով
 Եվ փրկությունն իմ՝ ցույց տրվի քեզանով՝

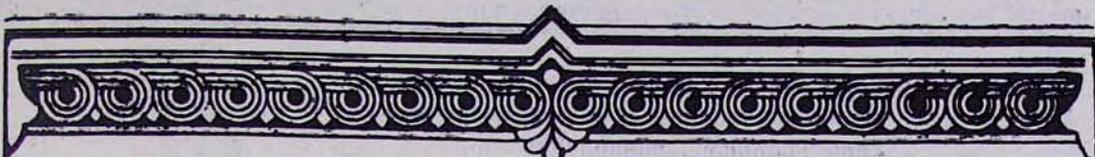
Գ

Եթե ինձ գտնես, տիրամա՛յր,
 Թե ինձ ողորմես, սրբուհի՛,
 Թե կորուսյալիս շահես, անարա՛տ,
 Եթե խրտնածիս խնամարկես, երջանի՛կ,
 Եթե ամոթահարիս առաջ տանես, բարեշնո՛րհ,
 Եթե միջնորդես հուսահատվածիս համար, մի՛շտ սուրբ կույս,
 Եթե մերժվածիս ընտանեցնես, Աստծո՛ւց մեծարված,
 Եթե ցույց տաս ինձ գթությունդ, լուծի՛չդ անեծքների,
 Եթե տատանյալիս ամրապնդես, հանգի՛ստ,
 Եթե հուզումներս ու խոռվքներս հանդարտեցնես, խաղաղարա՛ր,
 Եթե մոլորյալիս մի ճար գտնես, գովյա՛լ,
 Եթե ինձ համար մտնես ասպարեզ, մահվա՛ն նահանջիչ,
 Եթե դառնությունս անուշացնես, քաղցրությո՛ւն,
 Եթե բաժանման արգելքը քանդես, հաշտությո՛ւն,
 Եթե անմաքրությունս վերացնես, եղծմա՛ն ընդոտնիչ,
 Եթե փրկես ինձ՝ մահվան մատնվածիս, կենդանի՛ լույս,
 Եթե իմ լացի ձայնը կտրես, բերկրությո՛ւն,
 Եթե խորտակվածիս կազդուրես, կյանքի՛ դարման,
 Եթե կործանվածիս մի ակնարկ գցես, հոգելի՛ց,
 Եթե ողորմությամբ ինձ պատահես, նվիրակա՛ն կտակ,
 Օրհնյա՛լդ միայն երջանկալեզու անբիժ շուրթերից,
 Ահա՛ կաթիլ մի կուտությանդ կաթից

Մեզս անձրևեղով՝ կյանք է տալիս ինձ,
 Ո՛վ դու մայր բարձրյալ Տիրոջդ-Հիսուսի,
 Երկնի և համայն երկրի արարչի, որին ծնեցիր դու անճառորեն,
 Բովանդակ մարմնով և ամբողջովին իր աստվածությամբ,
 Որ փառավորված է Հոր և սուրբ Հոգու հետ
 Հոությամբ համակ և անբնկությամբ մեր բնության հետ միացած,
 Ամենայն է նա և ամեն ինչում, Երրորդությունից մեկը,
 Նրան փա՛ռք հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

(«Մատյան ողբերգության», Երևան, 1960, էջ 348—346):

ՏԱՂ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ

Անթառամ ծաղիկ անդատապարտ շառափո,
 Վերաբուսեալ յարմատոյն Յեսսեայ.
 Զքեզ Եսայիաս կանխաւ վերակոչեաց
 Եօթնարփեան շնորհաց Հոգոյն ընդունարան գոլ.
 Աստուածածին եւ կոյս, զքեզ մեծացուցանեմք:

Համեղանաշակ պողոյն բանաւոր բարունակ,
 Յորմէ կթեցաւ մեզ ողկոյզն
 Անպատ յուրախութիւն տրամեցելոց
 Ի ճաշակմանէ ծառոյն գիտութեան.
 Սրբունի անարատ, ամենեքեան զքեզ մեծացուցանեմք:

Քաղաքավարեալ ի մարմնի անարատ վարուք.
 Այսօր յառաքելոցն ամփոփեալ վերին ակնարկութեամբն
 Վերափոխեցար յարքայութիւն Որդոյ քո եւ Աստուծոյ մերոյ,
 Բարեխօս խոստովանողացս. զքեզ մեծացուցանեմք:

*
 *
 *

Լեռն վիմածին աղբիւր հորդառատ.
 Բարունակ ծաղկեալ այգի վայելուչ՝
 Սրովքե հողեղէն. իաբունոյ Բանին տուն տնօրէնութեան
 Տաղաւար Հոգոյն.
 Առ ծնեալն ի քէն միշտ բարեխօսեա
 Անդադար հայցմամբ,
 Ծնորհել զթողութիւն
 Մեր անջեցելոց:

Փափկութեան դրախտին բացող բանալի.
 Քրիստոսի բարձող նմանող երկնից.
 Սափոր ոսկեղէն լի մանանայի,
 Գաւազան ծաղկեալ՝ յարմատոյն Յեսսեայ
 Տաճար լուսոյ մայր.
 Առ ծնեալն ի քէն...

Յօղ քաղցրածաւալ ցանկալի զուարթօնցն.
 Նիւթեղէն սրովբէ, գեղ մարգարտափայ,
 Հիմն եկեղեցոյ. մաքուր աղանի,
 Ամպ հովանատր սուրբ կոյս Մարիամ.
 Առ ծնեալն ի քէն...

*
 * *

Աստուածածին պայծառ քան զերկինս,
 Որ ի մեզ ծագեցեր զլոյսն մեծ եւ գերազանց,
 Որով խաւարն անգիտութեան հալածեցաւ.
 Սրովբէական ձայնի զքեզ բարեբանեմք,
 Եւ հոգետր երգով մեծացուցանեմք:
 Ամպ թեթեւ եւ լուսատր,
 Որ զանձրեան կենաց ի քեզ հեղեալ ի յերկնային ծովէն,
 Զոր հոսեցեր ի յերկիր ծարաւուտ.
 Սրովբէական ձայնի զքեզ...
 Պարտեզ փակեալ աստուածատունկ եղեմ,
 Որ և ծառն կենաց ի մէջ դրախտի քո ի Հոգոյն տնկեալ,
 Անմահական պտղովն ելից զտիեզերս.
 Սրովբէական ձայնի զքեզ բարեբանեմք,
 Եւ հոգետր երգով մեծացուցանեմք:

